

idealiserande – som förutsätter andra människor, än de verkliga.

Anhäng(are) Geo. Bernh. Bilfinger i Tübingen
 Geo. Heinr. Riebow Göttingen
 Jo. Christoph. Harenberg Skolman
 Sam. Chr. Hollman – i Wittenberg & Göttingen.
 Thümic J. H. Winkler – Leipzig
 Fr. Chr. Baumeister – Instit(utiones)
 Chr. Gottsched – Leipzig
 Joh. Aug. Ernesti – d:o
 m. fl. a(ndra).

10

Bland motst(åndare) Jo. Franc. Buddæus † 1729 Jena. Introd(uctio)
 in philos(ophiam) Stoicam.

78 J. V. SNELLMAN – F. C. RUNEBERG

SLSA, Borgåsamlingen

I Litteraturbladet finnes:

20

årg(ång) 1858 – 22 1/2 spalt
 – 1859 – 15 1/2 spalt

eller tillsamman 38 spalter,

lika med 2 3/8 tryckta ark, af »Teckningar o(ch) Drömmar.» Jag
 bilägger öfverenskommet honorarium med S(ilfve)r R(ubel) 50. – och
 tackar hjertligt för de ifrågavarande bidragen till mitt blads upprätt-
 hållande.

Affärsbref äro aldrig långa. Jag tillägger derföre blott, att detta
 kommer från Vän

30

J. V. S:n

79 J. V. SNELLMAN – J. O. W. FURUHJELM 18.III 1859

RA, Åtten Furuhjelms samling

Välborne Herr Öfverste!

40

Jag ber Herr Öfversten benäget ursäkta, att jag så sent upplyser
 angående benäget öfversända S(ilfve)r R(ubel) 50. – att tillställas Finska
 Litteratursällskapet.

Då jag icke utan Sällskapetets hörande kunde lemna något tillfreds-
 ställande svar, var jag föranlåten vänta till Låsterminens ingång,
 emedan under ferien inga möten hållas och äfven Ordföranden Prof.
 Lönnrot var bortrest. Efter öfverläggning med honom beslöts att
 afvakta bedömandet af ett antal prisskrifter ang(ående) »Missvexterna
 och medlen att förekomma hungersnöd.»

50

Båda måste vi nemligen anse 50 R(ubel) S(ilfve)r vara ett för litet pris,
 för att framkalla en afhandling ang(ående) Skeppsbyggeriet i landet.
 Också har Litteratursällskapet, hvars ändamål är att främja Finska
 Litteraturen som sådan, icke förmåga att bedöma värdet af dylika
 specielt tekniska frågor. Men vi ansågo det deremot nyttigt, att, om de
 ifrågavarande prisskrifterna skulle befinnas underlägsna, utsätta ny
 pristäfian och med senast öfverlemnade 50 Rubel öka det af H:r

Öfversten förut utfästade prisbeloppet.

Granskningen utvisade också, att af fjorton svar till prisfrågan, som inlemnats, intet enda behandlat den någon vetenskaplighet eller föredde uppgifter på nogare bestämda erfarenhetsrön, af hvilka någon slutsats till frågans upplysande kunnat dragas. De bättre åberopade såsom missvextorsaker näst väder och vind och morasen, dålig kultur, och uppgifva såsom medel till hungersnöds afvärijande jordbruksskolor, d:o lån, fri spannmålshandel utan regeringens mellankomst m. m. – allt väl kända saker. De sämre yrkade enkelt på bot och bättring. Priset kunde icke tillerkännas någon af skrifterna; och Sällskapet förenade sig på ordförandens förslag i den önskan, att H:r Öfverstens senare gåfva kunde få tilläggas den, tidigare, för att öka det utfästade priset till 150 Rubel Sölvvør.

10

Mig gafs uppdraget, att anhålla om Herr Öfverstens bifall till ett sådant förfogande; och motser jag i detta afseende benäget svar.

Jag betygar med upprigtigaste hjerta min enskilda glädje, att i Herr Öfversten hafva lärt känna en för fosterlandet varmt nitälskande man, och får förbindligt tacka för den ära, Herr Öfversten behagat visa mig, genom att göra mig till medlare för yttringen af denna fosterlands-kärlek.

20

Med sann Högaktning har jag äran teckna

Välborne Herr Öfverstens
ödmjukaste tjänare
Joh. Vilh. Snellman

Helsingfors d. 18 Mars 1859.

80 F. C. RUNEBERG – J. V. SNELLMAN 29.III 1859
HUB, JVS handskriftssamling

30

Borgå den 29 mars 1859.

Gode Vän!

Härmedelst sänder jag Dig nu litet småkraffs för Litteratur Bladet, ifall du anser det duga att begagnas. Jag har varit litet tveksam om jag skulle sända något, utan vidare påminnelse derom från Din sida, men »vill Du inte ha dem, kan du låta gå dem» och det är i sanning Dig sjelf och ditt altför stora öfverseende med mig, som du får förebrå att jag vågar tro Dig icke vara helt besvärad af mina bidrag för Ditt blad. Ja i sanning, din myckna godhet och det stora öfverseende Du visat mitt skrifveri har gjort mig helt förmäten, som häraf synes.

40

Ja, gode Vän, tack rätt enkannerligen för Ditt så altför goda bedömmande af min Fru Catharina. Jag skulle tillskrifva din gamla vänskap en ännu större del deri, om jag ej ansåge det nästan för en förolämpning emot Dig att anse den ha haft alt för stor del i ditt omdöme, dock finner jag mer än väl att den stått bakom, hviskande och mildrande, utan att du ens sjelf märkt dess inverkan. Tack emellertid ännu en gång, visst tycker jag mig nu då med ett visst lugn kunna anse mitt dristiga tilltag. Från många håll tycker jag mig ha märkt mig ha skal dertill, ehuru min fattiga Johan Bruce brännmärkes med binamnet »förrådare» hör jag. Icke lyckad, ansåg jag honom sjelf, men vågade mig ej ihop med att efter så mångårig hvila försöka att arbeta om honom, men förrådare! – Tack för hvad Snellman sade om

50